

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS KENDELSE

af 26. april 1993

i sag C-386/92, *Monin Automobiles — Maison du deux Roues* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra den tilsynsførende dommer i konkursboet *Monin Automobiles — Maison du deux Roues* ved Tribunal de Commerce de Romans⁽¹⁾)

(Afvisning)

(93/C 178/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-386/92 angående en anmodning, som den tilsynsførende dommer i konkursboet *Monin Automobiles — Maison du deux Roues* (herefter benævnt »Monin«) ved Tribunal de commerce de Romans i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 30 og 85, har Domstolen, sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene C. N. Kakouris, G. C. Rodriguez Iglesias, M. Zuleeg og J. L. Murray samt dommerne G. F. Mancini, R. Joliet, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse, M. Diez de Velasco, P. J. G. Kapteyn og D. A. O. Edward; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: J.-G. Giraud, den 26. april 1993 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Henset til de spørgsmål, som den tilsynsførende dommer i konkursboet Monin har forelagt Domstolen ved kendelse af 14. oktober 1992, afvises anmodningen om præjudiciel afgørelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 310 af 27. 11. 1992.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 5. maj 1993 af Arbeitsgericht Bremen i sagen *Edith Freers og Hannelore Speckmann* mod Deutsche Bundespost

(Sag C-278/93)

(93/C 178/07)

Ved kendelse afsagt den 5. maj 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. maj 1993, har Arbeits-

gericht Bremen, 7. Afdeling, i sagen *Edith Freers og Hannelore Speckmann* mod Deutsche Bundespost forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er den økonomiske kompensation, der ydes mandlige eller kvindelige arbejdstagere for arbejde i en efter loven oprettet arbejdstagerrepræsentation, løn som omhandlet i fællesskabsbestemmelserne om lige løn til mænd og kvinder (EØF-Traktatens artikel 119, Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975⁽¹⁾)?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:

Udgør det en objektiv begrundelse for en forskellig behandling, som intet har at gøre med diskriminering af kvinder, at der efter national ret ikke betales vederlag for arbejdet i en arbejdstagerrepræsentation, idet der principielt kun ydes godtgørelse af tabt arbejdsfortjeneste?

3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:

Udgør det en sådan objektiv begrundelse for en forskellig behandling, at deltidsansatte ganske vist kun får udbetalt løn i overensstemmelse med deltidsansættelsen i forbindelse med deltagelse i et heldagsseminar, men at sådanne arbejdstagere, der normalt udfører overarbejde, til gengæld får dette betalt, også selv om seminarets varighed svarer til den normale arbejdsdag?

⁽¹⁾ EFT nr. L 45 af 19. 2. 1975, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. juni 1992 af Oberlandesgericht Frankfurt am Main i sagen *Norbert Lieber* mod Willi S. Göbel og Siegrid Göbel

(Sag C-292/93)

(93/C 178/08)

Ved kendelse afsagt den 10. juni 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 19. maj 1993, har Ober-

landesgericht Frankfurt am Main i sagen Norbert Lieber mod Willi S. Göbel og Siegrid Göbel forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudicial afgørelse af følgende spørgsmål:

Omfatter de områder, der er reguleret i artikel 16, nr. 1, i konventionen om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, også spørgsmål om godtgørelse for brugen af en lejlighed efter en fejlslagen ejendomsoverdragelse?

Anmodning om præjudicial afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. maj 1993 af Gerechtshof, Den Haag, i sagen E. Debouche mod Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Rijswijk

(Sag C-302/93)

(93/C 178/09)

Ved kendelse afsagt den 19. maj 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 1. juni 1993, har

Gerechtshof, Den Haag, i sagen E. Debouche, Dour (Belgien), mod Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, Rijswijk, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudicial afgørelse af følgende spørgsmål:

Hvorledes skal de ovenfor under punkt 6.2. omhandlede bestemmelser i sjette og ottende direktiv⁽¹⁾ fortolkes med henblik på at tage stilling til den ovenfor nærmere beskrevne ansøgning⁽²⁾ om tilbagebetaling af merværdiafgift?

⁽¹⁾ Artikel 3, litra b), og artikel 5, stk. 1, i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT nr. L 331 af 27. 12. 1979, s. 11), sammenholdt med artikel 17, stk. 2 og stk. 3, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1).

⁽²⁾ Ansøgning indgivet af en i Belgien etableret advokat, hvis virksomhed i Belgien er fritaget for merværdiafgift, vedrørende tilbagebetaling af nederlandsk merværdiafgift, der er betalt i forbindelse med en bil, der er leaset i Nederlandene, men som udelukkende er anvendt i Belgien i forbindelse med virksomheden som advokat.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

(Fjerde Afdeling)

den 8. juni 1993

i sag T-50/92, Gilberto Fiorani mod Europa-Parlamentet⁽¹⁾

(Tjenestemænd — forflyttelse/ændret placering — foranstaltning vedrørende tjenestegrenenes organisation — skjult disciplinær sanktion — akt der indeholder et klagepunkt)

(93/C 178/10)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag T-50/92, Gilberto Fiorani, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, med bopæl i Munsbach (Luxem-

bourg), ved advokat Jean-Noël Louis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson, 1, rue Glesener, mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Jorge Campinos og Jannis Pantalis), hvori der er nedlagt påstand dels om annullation af skrivelsen af 15. oktober 1991, i henhold til hvilken sagsøgeren blev »overflyttet« fra »Postsorteringstjenesten« til »Betjenttjenesten«, og om nødvendigt annullation af afgørelsen af 24. marts 1992, hvorved sagsøgerens klage blev afvist, dels om godtgørelse af den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. W. Bellamy, og dommerne H. Kirschner og A. Saggio; justitssekretær: H. Jung, den 8. juni 1993 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagen afvises.
2. Hver part bærer sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 189 af 28. 7. 1992.